

РАН БОСИЛЕК
ЛЮБОПИТНАТА ТРОХИЧКА

chitanka.info

Трохичката питаше. Хлябчо отговаряше.

— Бате Хлябчо, я кажи, защо аз съм слабичка, а ти — едър и силен?

— Защото си самичка, отделена от всички. А у мен са събрани и до една сдружени безброй много трохички.

— А защо са сдружени?

— Да са здрави и силни.

— Защо им е силата?

— Да си хранят юначе с накривено калпаче. Юначето ще расне. Орач ще си порасне, ще разоре нивята.

— Защо му са нивята?

— Да засее зърната.

— Защо му са зърната?

— Да му родят класове.

— Защо му са класове?

— Да пожъне пшеница.

— Защо му е пшеница?

— Да си мели брашънце.

— Защо му е брашънце?

— Да си меси хлебчета.

— Защо му са хлебчета?

— Да нахрани орачи, да нагости сеячи, ранобудни жътвари, работливи вършачи, сладкодумни мливари, бързоръки хлебари. Да нахрани момченца със звънливи гласчета, девойчета мънички с работливи ръчички. Да се трудят всичките, да пълнят главичките с ум и разум, с наука, да достигнат сполука!

Провикна се трохата:

— Бате Хлябчо, жив да си! Отвори ми очите! Колко мъка, колко труд за нас дава селякът! А хлебните трошички носят здраве и сила на работните душички. И аз много желая да зарадвам селяка. Но нали съм мъничка, отделена самичка от моите сестрички, какво мога да сторя?

— Успокой се, трохичке! И ти ще си постигнеш, каквото си желаеш!

Това Хлябчо щом рече, вратата се отвори. Влезе малко девойче, видя хляба и рече:

— Гледай, хляб тук оставен! И пръснати трохички!

Девойчето посегна. Прибра хляба в долапа. Събра в шепа трохите. Прозореца разтвори, подхвърли ги и рече:

*„Долетете, птиченца,
милички сестриченца,
трошички си клъвнете,
в полето си хвъркнете,
запейте си в трънака,
зарадвайте селяка.“*

Доляяха птичките. Едно сиво птиченце най-сладичко църкаше. Трохата го молеше:

*„Клъвни мене, птиченце,
миличко сестриченце,
запей песен в трънака,
та зарадвай селяка.“*

Клъвна си я птичето. Хвъркна към горичката. Запя сладко в трънака и зарадва селяка. Разора той земята. Зася с песен нивята.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.